

НИКОЛАС ГИЙЕН ПРИСТИГАНЕ

Превод от испански: Александър Муратов, Атанас Далчев, 1968

chitanka.info

*Ето че дойдохме!
Думата ни иде влажна от горите
и едно могъщо слънце засилва във кръвта ни.*

*Силен е пестника,
а веслото здраво.*

*Във дълбокия ни взор безбройни палми дремят
и викът ни чист избликва като капка самородно
злато.*

*Нашата корава
и широка стъпка
мачка прахоляка на запуснатите друми,
тесни за редиците ни шумни.
Ние знаем де се раждат тук водите
и обичаме ги ний, защото ладите наши те
запратиха
под алените небеса.*

*Песента ни свята
трепка като мускул изпод кожата неznайната
душата,
наш'та проста песен.*

*Ние носим пушека в зората
и разпаления огън над нощта,
и камата бяла като твърд отломък от луната,
тъкмо за дивашки кожи;
носим жълти крокодили по блатата
и лъка грамаден, който пръска нашата тревога,
и колана сребърен на Тропика,
и душата непорочна.*

*Носим
наше очертание
на Америка за окончателния профил.*

*Ето че пристигнахме, другари!
Чака ни градът със своите палати, крехки
като питите на дивите пчели;
улиците му са сухи като речните корита,
ако в планината не вали,
и ни гледат къщите му със прозорци ужасени.*

*Ще ни поднесат мъжете мед и мляко
и ще ни накичат със листа зелени.*

*Ето че пристигнахме, другари!
Под тропическото слънце
потната ни кожа
влажните лица на победените ще отразява
и в нощта докле горят звездите
по езиците на нашите огънове,
със смеха ни ще зори зората над реките и над
птиците.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.